

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS RECORD CLASS MATTER.

Nr. 18

Parkland, Washington, 1st. Mai 1903.

15de Aarg.

En Jubelhymne.

Vi Glæde Hander kommer staa,
Og junges Jubelalder —
Der Hvide har sit Jubelalder
Og hører Selvspiller.
I hvert lange Dag
Og Grub og Zwangsfestetuer
Gud leder din hafrem.
I dette nye Øjen,
Og hæn er derfor Vren.

Den Fædre, som Gud os gav,
Den hjælpe os at fremme,
Og det kan fortællaa vor Gud,
Den led sig ikke fremme,
Gi heller lolt fra —
Ein Engheds og Ja,
Den Mæ i folle Guds
Paa Guds Ord saa Grund
I Hærens gud og Rist.

Gud varre Lov di sige ist,
Vi har den nye Lov,
Den samme som vi hørde før
Til Guds Navn varre Lov.
Gi anden Lov vi vil
Gud hørte Jesum til
Og han besjende jas,
Vi Vren han fan ses,
— Det vore stol vori Loven!

Og nu til Ristefest vi gaar
Vidt Ven og Tal vrigge —
Vi ved paa Ordets Grund vi Haar
Og i Guds lyse Rige,
Vor Himmel roaber Gud,
Hens Lov gaar aldrig ud,
Hens Kraft afdiger et,
Den red den rette Lov,
— Til hem si os fortæller.

Ja staa Gud vor Jesua
Var dig vi os fortæller,
Engang vi vor dig sagt vor Jesu,
— Digt os for fortæller;
Skejd os vdi dit Ord,
— Lov Maadens hle Lovd,
Og syrt os i vor Dio,
Gud es din Grub og Dio
Og Gab licht i himlen.

O. Jonassen,

Bøie Søndag efter Pasja.

S tilkellig! Det formørker ethet, som
fremmende og udlandende, et I holdt
ethet fra de hebelige Døde, som fulde
med Sjælen, os lade ethet Dommer-
græs blandt Høringene vare god for
at he, idet de dogtale ethet som Misbræ-
dere, funne se eder gæbe Gjerninger
og formoderhæt hem pejse Gud paa Be-
segiljens Dag. Været derfor al men-
neskeli, Ordin underdansk for Herres
Eglis, det varre en Renge, idet den
uppersæ eller Bisæregimand fra he-
der sendes af ham til Straf over Mis-
brædere, men til Straf for dem, som
giver god! Det særlig er bei Guds
Bille, at I ved at gøre det gæbe Helle
vænge de dømtige Misbræders Van-
tærlighed til at se, som he, der er frie
og ikke samme, der have friheden til
Dødsdødens Eglis, men fast Guds
Eje os.

Wært alle, ejter Broderklabet, frø-
get Gud, os er Renger! I Thærer!
Vært ether Herre underdansk i al
Misbrægt, ikke alene de gode og Rige,
men også de mangivilige! Thi væn-
funder Rosbe, om nogen af Samværtig-
heden for Gud finder sig i Gjernings-
heder, umot han liber misbrægt. Thi
hoved M. 8 er det, om I, var I synde
og ikke flæne, ikke modmisbrægt? Men
om I, næst I gjore gæbt og ikke ber-
for, er modmisbrægt, da finder hert
Ræde for Gud. 1. Th. 2. 11—20

Ejales ejer til Jesucl: Været at
ejere godt, søger Ret, ejer Vorbe-
mæsten paa et Ret, ejser den hæver-
lige Ret, ejer Enheds Gag. Gj. 1. 17.
Dette samme fastprentre Vernd i vor
Døde Lovs Disipli i det nye Testa-
ment, idet han formærte os og til:

I.

Gud vildt vi blot elbolde os for,
menlig ist fra tjebedlig. Været os ber-
næst ejesa for andre Misbræninger,
hæver hert belæs, ejer Gjerning i
i ist Ver. Kap. 2. Ver. 16. Dette
han figer: Thi alt det, som er i Det-

vir, Ejebets Vol. os Gjerning Lyft os
et hævedigt Svært, et ist af Gade-
ret, men af Verden.

Den Græde for et elbolde os fra
dise Sæber aufer. Punkt ist, at
et er fremmende og udlandende, som
ist man gæbe sig i Det her, men elbolde
os fra alt, der hindrer vor Vandring:
heraf, et disse Verjærlæger strider
med Sjælen og den G. I

Mæder Gud man af altsa alt der,
som vært Ræb har Dø til ejer jam
Satans lollor os verb. Ogna Verjet-
hæben er Egyo hæber bei Gud og
10. Sub. Rom. 7. 7. Raar da Be-
sjærligheden ejer da gælbenbe, man
den bisjumpsom en Hænde med de
dette Væben. Rom. 8. 6. 7. 12.
Mal. 5. 10.

Men Apollon viser os i denne Testa-
ment:

II.

Hæb gæbt bi Ret beslægt os paa et
ejer.

Det Øvejægle Ret værre god og
et Man: uundelige.

Hævelæs denne her ejer han v. b. et
minde os farit om vor Ull. ligesætter
for Gud nemlig at ejre og frysse han
over alle Ting og for hans Eglis være
Udgædet og andre forældis unbet-
venige i al Misbrægt; derumlig ligeover-
for øvre Misbrænnest. uudlig et ejre
all, ejre Broderklabet og fiske sig i
Gjerningsheder, om man end liber
Utt.

Det onfærd ejer vært. Gjerning
for at handle hæledis, nemlig, at he
ventea kan se ether gæbe Gjerninger
og Guds Ravn. Rige og Magt paa
Jant at vi hævedtan ejerude hældig.
Misbræster fra et imot, at vi mit bringe
vor fristlig hældig til Ondstæder E-
glis.

Et vildt os ikke fastmedlig. Hæber
Hæde h. Gud, som vil komme os
ejengjæste i Ristmedlig og rægge
os. Igge jæt Ejeket for alle Ørjæ-
der for hans Eglis.

Om den fristlige Hældig giver den
Hældigand Undervisning blandt andet

i følgende tilber: 1. Rom. 8. 12—15.
Mal. 5. 1. 13. 1 Rom. 6. 12.

149. Jesuels Stilling til de on-
trængende Hedalmæjellof.
2. Mal. 8.

Wæst minder for Jesucl om be
væle Optæller. Bolet hæde, ejer
at han gamle Ellegaard ved i Ellega-
ard, brogs omfing Gjerningers Land
og vor komme til Gjerning i det lande
Land, til Verden. Gud hæde alvor-
ligt indfljorpet dem, at de ikke kunne
lige mod Gjerningerne, Broderhæde og
Kommunisterne og ikke inrange dem. Men
dem stæde og ja Jesuels Barn i
Gjerningen kunne sig vælt ek. Her det
var deslagtede hæld. Gjerningerne
længsiden fra Gjerning eller Gjern, Bro-
derhæde og Kommunisterne fra Lot. De
var vistast Hedalmæjager, som hænde ejer
gæber. Men de harbe takken ikke hælt
fæt Sjælers Mal. Igj. jam de fra
Rom. 8. 14. Gjerningers Broderhæder, som
de harbe ahydset og haab Land Gud
hæde gæst dem til hæ. Gud hæde
vælt Landsmædig med hæld Gott.
Nu hæde de Jesucl, Broderhæld, Mal. Gott, i sin Hæld. Dette var
tor hem et godt Mæder os. Ejeg. Og
berned her ejer ejer Ejeket Sjæle os
Gjern, Broder og Kusken iorn: Jesucl
Gud os hænde os er Mæder frelt.
Gud har lange Landsmædig med
Sjælerne og under dem os gæte hem
Tid til Gud. Gud har ejer blæst
et hævedigt hæld os Ellegaard sine al-
valig; dem erhæder han i Ellegaard os
vælt hem fra den kommende Broder.
Detmed harbe Jesucl tilgæt mod Si-
thon, Wældenens Ringe os stæet
hæld hæld Gott os isthæder hæns
hæld. De fanaavilje hæld harbe
hælt fæt Sjæler Mal. For hem
var nu Dømmens Tid tæmmer. Men
Guds Landsmædig er udslænt, ba
Læmmes Dømmen, den hæde Broder, os
den tan lugten elvante.

Guanza, St. Mary's

Den første til Anna Wulff, en
nørlæ, som kom vest fra Dahlia og
har tilhørt og har boet her et par u-
år. Den arbeider paa „Grundhjem“
for C. & G. herude. Hunne har et
vigligt liv nogle dage tilhøje, da man
begyndte med tilhøjt berhja, men
bevare „berem“ særlig illa længe. Han
Hulst pas Tertianum og S. B. jern-
boden var et høje drage træfjell. Det
også var det at høje drage træfjell. Og
derfor er det 8800,000, som regles-
ringen lottebe paa en „felta“ for et fot-
dyde indhellingen her til Heden efter in-
gen nytte. Det tegner Raaff dog, men
jeg saer gaa rundt og se saa fine alder-
rel. Kommer ill en familie reb nadn
Lolleben. De har været her en 15
aars tid. De har været en seller, som var
lommens haab her. Hvorfor drog tom
til ham, og saa kom denne lommelofter
til dem og saa kom denne lommelofter
til dem. Og de lille haab der godt o,
saal blev det. Det er saa mange
forsmier nu paa ubefærdede. De spurgt
 mig hvem jeg er ikke kendt holdi-
ngen gudstjeneste det. Ja, jeg skal
haale mit Manbag herib.

◆ ◆ ◆

Efter et have besøgt Tolstojens bo-
melle og Mrs. Tolstojens hør, som togte
„crab,” gik jeg videre. Den herde var nu
et afslidt. Han kom omkring 20 fob og
kom på sin hesteb. Mrs. spøglet som
hob, men kom lig dog lidt ejre lidt ud,
så nu komme par med nogen let arbejde.
Hil siste „cushion” er en af indkøgsflis-
derne her på Venetian G. h. De
fanger dem i saven u. t. som sortes ned
i ræbet. Det videre op mod floden
omkring 21 mil. Det ville jeg mig
til at sætte med hesten og v. alle indkø-
mogen kom over og henvende mi.
Maaatte betale 25cts for det. Hovede-
ten lader nu Carl Knudsen, som jeg
fluebe besøge, han havde det ikke kostet
mig nogen. Men det ikke langt nok op.
Det hører P. O. Winant, men Hubel
II noch under navnet Øfficiet ille. Hol-
sti her kvar et af sine og Durkieshus.
Stanley hos Carl Knudsen over ent-

D. W. Goldin.

第 10 頁 1910 年 12 月 22 日

Bør ikke bl. 6 liges og blev færdig
til et godt bønne vejen til Vug Wien,
og da komme til op i gennem en ,bruegh-
santecat 2 mil. Det fældet Bør.

Besøgte mig, han kom med han
kunsti om morden. Da jeg gik ud
til huse. Blæste færti ved side en høj
bælte på en 300 sed og han udblaa
paa andre siden. Hændt nu at min
gammelst, som jeg fortæller hørte man-
gen kom til tjenerne, de nævnte bønde
var sterke og mere uholdbare. Da
jeg kom ind i bælen lajen var jeg hos
Gaissen, et forst intetværd, som nu
lader døde. Han var ejt med en
usædlig kramme, men efter et kort og lytt-
ligt orgiestab ind Herren hende kemi.
Han fræger ejt overabet og ensom-
heden gjør det ikke lettere. Troet ham
med mig og vi gør da tilbake oplysen-
den bælen glemme et meget frugtbart
livet feng, men som edben ikke mere
end delvis rydder. Eller en så milde
funktion er det fremme til Mandjens,
de gamle. Det var godt at Gaissen
var ikke ejt ved hvilken jeg nog ikke fandt
stort glemme bælen. De blev ganske
overrasket hos Mandjens. I lejlighed
paa alle mitmøder har nu Ole Mandjens
lægget lant i hænder. Han drage er
agten laue, han har han iste lede, man
kan ikke dog. Det er dem til hæfte
vært end Guds øer. han ventet dog
hjemme. Da genget ser han han be-
gjæret Herrens legeme og blod til styrle

intressen henvilede til gaa og nu nu nu at til-
lig gaa. Men jo stoltre mig, at nu
"Herr" over holberne vor den snarede
mi. Og det var da ossteb i trog o.
sind i ind igjennemnslugen frit over en
trall paa noget over tre mil. Den var
alleen min børst, naer naboegos at en tra-
longe hende vedet smalbullen, min bør-
st kryppede af vand. Passerende tre hund-
er en aabning og min børst til slags
for fuldt alvor. Oprør og opover
gik det, høiere og høiere, indtil jeg
troede jeg aldrig skulle komme til topo-
pen. Dette gæste musserne til de-
yderste. Giscat jeg kom til toppen o.
etit et høje vændret et par mil lang-
tud Helsfjord, alidt glemmede tytte-
mæle slugen, kom jeg ud til en sit-
ning og det var opover igjen. Men
nu var det udeover. Og naturligvis
væntede jeg ned saa langt som jeg kom
op. Og ligefrem det først syntes sou
om jeg aldrig skulle komme til toppen
syntes det nu som stolde jag aldrig
komme til landet igjen. Det var mel-
lemstilling hæltse at jeg aldrig saa en aab-
ning i stoven, som visst markte af men-
neskehaad. Det gik to helse og græ-
sede. Jeg saa forgyldes efter bud
Det var intet. Øffet at have passer-
dere forskalde huse og glemmede

10. Hans bogtighed som lege havde
løbet ham stort berømmelse. Han stod
jælden for "The Southern Pa-
cific Hospital" og udsatte betydelig
tids- og pengeudgifter.

To har blev angrebet af en sygdom, som jaab til at blive alvorlig, sammebe det sig om ham de ollebedstigste Læger for at komme ham til hjælp. En operation blev foretagen, men forgåede. Det er sikkert, at den berømte mand, hvem han vendte hilstet fra den ene til den anden, sagde: „Mine bører, sind bænder dels! Iblandt ethr alle, som er mænd af den mest udprægede svaghed, er der da ikke en enest, som kan finde paa en udvej til at redde mig fra boden?“ De stod alle tanke og

Lugtskøsten har udrettet undere. Den har lært et b. handle og underfæ
aghjemme, som før i tiden var anset
at uløselige. Den har lært at løsne
og bøde det menneskelige legeme, indtil
der af et drag blir et hundt legeme.
Men til trods for alt dette kommer dog
den elvortlige time til enhver, da al
menneskelig hjælp mang tankbiss og til-
inteligjori. Menneskelig flugt og fæng
formørke ikke at overvinde bøder, der
kommer fra Juist og lige sikkert til krig
og land, naar tiden kommer. Dog
blud værre tal, det er en del mod de-
den. „Den springer af livets side,
den strammer med klare ord om ham,
som går i graven og til himmeløs opstur.“

G. Skjernud og hans Pamflet.

Daas Forefærgel kan vi oplyse os,
at man før ikke endnu er vedtægtet et
samlet Nor gav sit Samitiyssle til et
Slagkud engang holdt et Foredrag i
Gymnastikskolen for de børnene, som
han til samlet og som alle børnene til
hant forefald.

Hjem dater, som har taget Slag-
uds Vænge for at tølle og sende i
Boden et fastdant Produs, som det
også udvænre, har vi endnu ikke funnet
flade ud. Slagenhjelms hær modtælt
løse at få dermed og hæftli har han
hos folket at stjale det. Det staar
vi endnu coadvisde til eversor Spørge-
mester om, hvemibet vi kan hjælpe
hen.

卷之三

三

Idag var et bræmme dag. Dagen
først holdt quæstjenerne i min værelse
hos i Dan Glom og kom alle i jorden før
etter 12. Og løn mættet op til 4.
Klokken 11.00 kom jeg til Bolbølsgård til 6:30, og fandt
at en af min store børnede, at de kom
over vejen til mig med en hest. Hesten

Nach Enden kommt

Dr. Goebner i San Francisco, en af de mest formegnende læger paa Sjælighedsstolen, viste nylig at appendicis-

